

for the effective use of the existing human resources of the enterprise.

It is necessary to develop practical recommendations for working with personnel, as well as to identify and resolve issues in this aspect of the enterprise. Comprehensive measures in the selection, training and placement of personnel are an important factor in increasing work efficiency, especially in industries where high technologies are used.

So we can conclude that personnel management is an important "puzzle" in the overall "picture" of company management. So there are principles that determine the success of this process: the use of the personal potential of each worker through an attentive attitude to the needs, motives, values of this individual. An appropriate attitude will lead to the complex activity of the worker as a subject of production activity and more efficient use of his knowledge, skills, qualifications in achieving the goals set at the enterprise (in this aspect, the strategic goal of the organization is understood).

Summarizing the above, we can conclude that in modern conditions of globalization, human potential is an important factor in increasing the efficiency and competitiveness of an enterprise. A person with a high level of professional training is an important component of the success of the enterprise in the current and long term, as well as an important factor in the development of the organization. Therefore, the possibility of creating this competitive advantage is the process of vocational training to eliminate shortcomings in the production activities of the enterprise as a whole, while an additional bonus is the reduction of "staff turnover".

ЗМІСТ ПЛАНУ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ПОСТАЧАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ЙОГО ВИКОНАННЯ

Ананенко А. С.

*Науковий керівник: Непран А. В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Під матеріально-технічним постачанням розуміється сукупність організаційних і технічних заходів, що забезпечують своєчасну доставку підприємству матеріальних цінностей (сировини, матеріалів, палива і т. д.), необхідних для нормальної та ритмічної роботи виробництва, в обсягах, передбачених за планом.

Робота з організації та планування матеріально-технічного постачання на підприємстві полягає у визначенні потреби в сировині та матеріалах, організації їх отримання від постачальників, приймання, зберігання та передачі у виробництво. При цьому основними завданнями всіх ланок служби матеріально-технічного постачання є:

- своєчасне постачання виробничих одиниць, цехів та ділянок необхідною сировиною, матеріалами та паливом відповідно до встановленого плану постачання;

- правильна організація зберігання матеріальних цінностей, зниження їх втрат при зберіганні, виявлення та скорочення наднормативних запасів матеріалів;

- економне використання сировини та матеріалів на всіх стадіях виробництва;

- постійне зменшення витрат, пов'язаних з організацією постачання та збуту продукції підприємства, у тому числі за рахунок виключення далеких перевезень та більш раціонального використання транспортних засобів.

У річному плані постачання визначається потреба виробничого підприємства у сировині та матеріалах на запланований рік та джерела покриття цієї потреби. За найважливішими позиціями план розробляється на рік із розбивкою по кварталах.

Вихідним документом, основі якого розраховують кількість матеріальних ресурсів, є виробнича програма. Потреба в сировині та матеріалах на випуск продукції визначається, виходячи з планових норм витрати на одиницю продукції, помножених на плановий випуск готової продукції.

В основі плану є матеріально-технічного забезпечення є встановлення планових норм витрат сировини, матеріалів на виробництво продукції. Норми витрати матеріалів служать визначення потреби у матеріалах розробки планів матеріально-технічного постачання, встановлення лімітів відпустки матеріалів цехам і контролю оптимального їх витрати, для калькулювання собівартості продукції. У загальному вигляді структура норми витрат матеріалів може бути виражена формулою [1, с. 245]:

$$A_m = q_c + \sum (q_1 - q_{1_{вук}}) + \sum (q_2 - q_{2_{вук}}),$$

де q_c — корисна чи чиста витрата матеріалу;

q_1 — загальна сума технологічних відходів та втрат матеріалів;

$q_{1_{исп}}$ — частина технологічних відходів, що використовується;

q_2 — інші техніко-організаційні відходи та втрати;

$q_{2_{исп}}$ — використовується частина інших техніко-організаційних відходів.

Щоб правильно розрахувати матеріальні ресурси, виробнича програма має бути конкретизована з достатньою повнотою. З цією метою на підприємствах розробляється план випуску виробів у розгорнутому асортименті із зазначенням видів розфасовки. У плані матеріально-технічного постачання підприємства важливе місце займає забезпечення виробництва тарою та такопакувальними матеріалами. До тари та таропакувальних матеріалів відносяться всі види упаковок, що забезпечують збереження готових виробів при їх транспортуванні та зберіганні.

Розробка плану матеріально-технічного постачання повинна ґрунтуватися на плані виробництва та випуску продукції, на прогресивних нормах витрачання матеріалів та на організаційно-технічних заходах, запроєктованих на майбутній період, по економії матеріалів, заміні дорогих та дефіцитних

матеріалів, звільнення від імпорту, утилізації відходів, ліквідації втрат у використанні матеріалів, скорочення запасів матеріалів.

Планова система матеріально-технічного постачання дає можливість підприємству найбільш доцільно використовувати матеріальні ресурси і найкраще маневрувати ними.

Література:

1. Логістика: навчальний посібник для студентів галузі знань 0306 "Менеджмент і адміністрування" всіх форм навчання / К. В. Мельникова, Т. О. Колодізева, О. В. Авраменко та ін. ; за заг. ред. докт. екон. наук, професора Ястремської О. М. – Х. : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. 272 с.

СУТНІСТЬ КРИПТОВАЛЮТИ ТА ІСТОРІЯ ЇЇ ВИНИКНЕННЯ

Ананенко А.С.

*Науковий керівник: Нестеренко В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

XXI століття - це епоха сучасності, епоха бурхливого розвитку науки, техніки, високих технологій та інтернету. Формується суспільство, де все переходить у цифровий формат - наші взаємозв'язки, медичні картки та звичайно ж гроші. Тож це все і посприяло до появи нового виду фінансів - криптовалют.

Криптовалютою називають систему віртуальних, цифрових грошей, що фактично є математичним кодом. Має вона таку назву через те, що при обігу цифрових коштів використовуються криптографічні елементи, а саме електронний підпис. Одиницею такої валюти є «coin», тобто монета [1].

Основною відзнакою таких монет є те, що вони не мають фізичного перевтілення. Кожна монета добувається, обліковуються та зберігається виключно у мережі. Приставка «крипто» означає технологію шифрування, завдяки чому підробити або викрасти монету майже неможливо.

Основні переваги та недоліки криптовалют наведено у табл. 1.

Таблиця 1 - Переваги та недоліки криптовалют як об'єкта інвестування

Переваги	Недоліки
Захищеність (технічна неможливість підробки, складність викрадення з приватного гаманця)	Відсутність регулювання зумовлює відсутність захисту інвесторів
Віртуальність (не потребує використання ресурсів для виготовлення, не потребує особистого контакту для обміну)	Легко втратити кошти (наприклад, забути пароль до особистого кабінету)
Прозорість транзакцій (інформація щодо всіх платежів назавжди	Незворотність операцій (у разі помилки транзакцію неможливо